

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym kosztuje w prenumeracie: **Bez poczty: kwartalnie 3 zlr. 45 kr., miesięcznie 1 zlr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 zlr. 30 kr., miesięcznie 1 zlr. 35 kr. — Insercyja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.**

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Francya. — Montenegro. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRIACKA.

Rzecz urzędowa.

Wiedeń. 28. stycznia. Dnia 29. stycznia 1853 wyjdzie w e. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i będzie rozestany V. zeszyt powszechnego dziennika rządowego ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera pod

Nr. 11. Dekret ministra handlu, przemysłu i budowy publicznych z dnia 10. stycznia 1853, którym ogłoszono zaprowadzenie dyrekcji dla budowy kolei żelaznych w lomb. wen. królestwie i zniesienie naddyrekcji budowniczej w Weronie.

Nr. 12. Dekret ministeryum handlu z dnia 21. stycznia 1853, którym ogłoszono przywołoną najwyższem postanowieniem z dnia 24. października i 26. grudnia 1852 organizację służby pocztowej w lomb. wen. królestwie.

Nr. 13. Rozporządzenie ministeryum sprawiedliwości z dnia 22. stycznia 1853, którem stosownie do najw. uchwały z dnia 16. sierpnia 1852 postanawia się, pod jakimi warunkami prawomocne wyroki król. sardyńskich władz sądowych w cywilnych sprawach spornych i inne rekwizycyi sądowe mają być wykonywane w państwie austriackiem.

Nr. 14. Rozporządzenie ministeryum sprawiedliwości z dnia 24. stycznia 1853, którem wydano objaśniające postanowienia o kompetencji sądów co do rozmaitych rozporządzeń podczas i po zamknięciu indagacji wstępnej względem zbrodni i przestępstw w Węgrzech, Kroatyi, Sławonii, województwie Serbskiem i banacie Temeskim.

Z tym zeszytem wyjdzie także sprostowanie datum umieszczonego w bieżącym roku (pod Nr. 1. w I. zeszycie) dekretu jeneralnego dyrektoryum obrachunków.

Sprawy krajowe.

(Dodatki do zawartych w Gaz. Wiéd. rozporządzeń minist. spraw wewnętrznych, sprawiedl. i finansów z d. 19. stycznia i t. d.)

(Obacz Nra. 20, 21, 22, 23, 24, 25. Gaz. Lw.) (Dokończenie.)

Oddział drugi.

W sprawach sądownictwa.

§. 57. Zakres działania urzędów okręgowych w przedmiotach karnego sądownictwa postanawia się w sposób następujący:

A. Karne sądownictwo.

§. 58. Okręgowemu urzędowi przysłuża jako okręgowemu sądowi karne sądownictwo w pierwszej instancji, indagacya, rozpoznanie i decyzja w zupełnej objętości względem wszystkich wykroczeń, które innym władzom nie są poruczone.

§. 59. Do okręgowego urzędu jako okręgowego sądu należą następnie wszystkie te urzędowania, które mu regulaminem procesów są poruczone.

§. 60. Sądowe trybunały pierwszej instancji są upoważnione, pojedyncze akta nadsłanego do nich karnego sądownictwa względem zbrodni i przestępstw, np. przesłuchanie świadków, konfrontacye, sprawdzenia naoczne itd. itd. delegować urzędowi okręgowemu, lub prosić je o przedsiębranie ich; dlatego urząd okręgowy ma także funkcyonować jako władza pomocnicza w wszystkich podobnych karnych aktach poruczonych mu od trybunałów pierwszej instancji.

B. Sądownictwo cywilne.

§. 61. Zakres działania urzędów okręgowych pod względem sądownictwa cywilnego w sprawach spornych i po-za obrębem ich, będzie oznaczony normą jurydykcyi i przepisami wykonywania.

Tu się tylko postanawia, że urząd okręgowy jako sąd okręgowy we wszystkich przypadkach, gdzie w sprawach spornych lub po-za obrębem ich może być za jego pośrednictwem ułatwione urzędowanie sądu kolegijskiego, bądźby przytem chodziło o wykonanie dorcezeń albo decyzji sądowych, o zamknięcie, inwenturę, oszacowanie i puszeczenie na licytacyę, o przesłuchanie świadków, sprawdzenie naoczne tudzież inne rozpoznanie albo o jakiegokolwiek akta, ma wspomnianemu sądowi dawać pomoc.

Oddział trzeci.

W sprawach podatkowych i kasowych.

1. W ogólności.

§. 62. Urzęda okręgowe mają w przedmiotach podatku, obrachunku i kasy wykonywać to urzędowanie, które im niniejszym przepisem lub osobnemi rozporządzeniami poruczone będzie.

2. W szczególności.

§. 63. Urząd okręgowy ma się przyczyniać przy wykonaniu i peryodycznej rewizyi powszechnego katastru podatków gruntowych i starać się o utrzymanie go w ewidencji.

§. 64. Ma obmyślić potrzebne środki dla zebrania i sprawdzenia podań o dochodach domowego czynszu w tych miejscach, w których osobne organa do tego nie są postanowione, następnie dla wymiaru domowo-klasycznego podatku, przy nowo-wystawionych lub rozszerzonych, temu podatkowi ulegających budowlach, i starać się o utrzymanie w ewidencji domowo-klasycznego, podatkowego katastru.

§. 65. Dla wymiaru podatku zarobkowego jest obowiązany urząd okręgowy czynić potrzebne rozpoznania i przedkładać swe propozycye.

§. 66. Fasye podatku dochodowego i doniesienia ma urząd okręgowy odbierać i z swoim zdaniem przedkładać.

§. 67. Podległy urzędowi okręgowemu urząd podatkowy załatwia indywidualne przepisanie stałych podatków i dodatków do nich, a gdy otrzyma potwierdzenie urzędu okręgowego, ogłasza je gminom.

Również należy do urzędu podatkowego: pobór, obrachunek i odwiezienie tych podatków i dodatków. Osobne przepisy oznaczają, jak dalece się przytem spółdziałania gmin domagać należy.

§. 68. Urząd podatkowy ma wykazać zaległości w podatkach i dodatkach w przepisanych terminach urzędowi okręgowemu, który w miarę istniejących przepisów egzekucyjnych jest powołany do sprawowania urzędu.

Propozycye względem opuszczenia podatków, zwłoki i zniesienia należy wyższej władzy przedłożyć.

§. 69. Rozpoznanie względem objętości szkód elementarnych, za które się strony opuszczenia podatków domagają, ma przedsięwziąć urząd okręgowy i wyższej władzy przedłożyć, której także, gdy z tego tytułu przychodzą prośby o opuszczenie podatku, należy natychmiast uczynić doniesienie dla kontroli rozpoznania szkody.

§. 70. W zamiarze wymiaru i poboru stęplowych i bezpośrednich należitości od interesów prawnych, dokumentów, pism i urzędowań, postępuje sobie urząd okręgowy i przydzielony mu urząd podatkowy według istniejących przepisów.

§. 71. Podległy urzędowi okręgowemu urząd podatkowy ma załatwiać pobór, przechowanie i obrachunek przydzielonych do tego innych dochodów państwa, taks, rent z dóbr i lasów skarbowych, równie jak nieistniejących w dodatkach podatkowych pieniędzy konkurencyjnych.

§. 72. Zapłatę za uwolnienie od ciężarów gruntowych ma urząd podatkowy z zastosowaniem wydanej w tej mierze instrukcyi odebrać, zapisać to odebranie i do właściwych kas odwieźć.

§. 73. Urząd podatkowy jest obowiązany do przechowania i kasowego obrachowania majątku sierót, równie jak sądowych i politycznych depozytów.

§. 74. Nakoniec na osobne rozkazy ma urząd podatkowy załatwiać także inne czynności kasowe, jako to: Wydawanie stałych pensyi, wykonywanie poborów i wydatków na rachunek innych kas i tym podobne.

Najwyższe postanowienia o urzędzeniu władz sądowych.

(Potwierdzone najwyższą sankcyą z d. 14. września 1852.)

§. 1. Naczelne trybunały krajowe będą obsadzone:

- 1) prezydentem;
- 2) w miarę potrzeby wice-prezydentem;
- 3) mająca się według potrzeby wymierzyć liczbą radców naczelnego trybunału krajowego; potrzebną liczbą:
- 4) sekretarzów rady i adjunktów sekretarzy, których tak do prowadzenia protokołów sesyjnych, jako też do spisywania uchwał rady używać należy;
- 5) przełożonych urzędów pomocniczych, jako to: protokołu podawczego; expedytu i registratury, jak dalece połączenie ich w jednej osobie okazuje się możliwem, z charakterem dyrektorów urzędów pomocniczych;

- 6) adjunktów ich, którym się porucza kierunek pojedynczych urzędów pomocniczych lub oddziałów spraw;
 7) oficyałów i akcesistów dla spraw registratury i expedytu;
 8) sług rady, kancelaryi i urzędu, a gdzie zachodzi potrzeba, pomocników sług.

§. 2. Do liczby i stanu radzców naczelnego krajowego trybunału nienależą ci przełożeni znajdujących się w okręgu naczelnego trybunału c. k. sądów kolegialnych, którzy z radcami naczelnego trybunału w równej zostają randze; tych bowiem należy w stanie pojedynczych sądów kolegialnych niezawisłe przytoczyć.

§. 3. Pod kierunkiem i nadzorem naczelnych trybunałów stoja sądy okręgowe tudzież trybunały pierwszej instancji (tribunali di prima istanza), któreto ostatnie są albo sądy krajowe lub sądy obwodowe.

§. 4. Przy postanowieniu trybunałów ma być zastosowaną ta zasada, że według reguły w każdym obwodzie politycznym będzie trybunał zaprowadzony. Wyjątki mają tylko tak dalece miejsce, jak według stosunku przestrzeni i ludności, albo w większym obwodzie okaże się rzeczą możliwą lub potrzebną zaprowadzić dwa takie sądy albo też czynność jednego trybunału na dwa lub więcej obwodów rozciągnąć.

§. 5. Trybunały w miastach stołecznych krajów koronnych, albo gdzie istnieją sprawy w bardzo znacznej objętości i szczególniejszej wagi, mają mieć nazwę: „c. k. trybunałów krajowych“, zresztą „c. k. sądów obwodowych“, i będą obsadzone prezydentem lub prezesem, radcami, tudzież potrzebną liczbą urzędników pomocniczych w przedmiotach conceptu i kancelaryi, następnie stosowną liczbą sług.

Zakres działania c. k. sądów krajowych i obwodowych jest w ogóle równy, z wyjątkiem tych spraw, które według przepisów regulaminu procesów karnych i normy jurydyki trybunałom krajowym są zastrzeżone.

Osobna ustawa dla sądów postanawia, jak dalece trybunałom pierwszej instancji prawo nadzoru nad okręgowymi sądami przysłuży.

§. 6. Zakres spraw trybunałów obejmuje także zakres spraw sądu okręgowego dla ich siedzib i w ogóle dla tych części okręgu, które im dla sądowych czynności są przydzielone.

Jeżeli siedziba trybunału znajduje się w znacznym i ludnym mieście, dla ułatwienia i przyspieszenia sądownictwa może mieć miejsce zaprowadzenie jednego lub kilku sądów okręgowych w rzeczonym miejscu dla spraw prawnych, które bliższem rozporządzeniem oznaczyć należy. Jednakże sprawy takich sądów okręgowych mają być wykonywane przez urzędników sądów krajowych, których prezydent trybunału do tego przeznaczy. Ale ci urzędnicy pozostają w stanie trybunału i posuwają się z innymi urzędnikami jego według wieku służby na wyższy stopień płacy swej kategorii.

Podział spraw tych sądów okręgowych będzie zresztą dla każdego koronnego kraju, gdzie zajdzie ten przypadek, osobnem rozporządzeniem ministra sprawiedliwości ogłoszony.

§. 7. Osobne urzęda depozytowe, gdzie za najwyższem potwierdzeniem teraz istnieją, tudzież urzęda tabuli krajowej i ksiąg gruntowych należy tymczasem zatrzymać z potrzebnym stanem urzędników, według dotychczasowych systemizacji i pensji pod przynależnymi zewszecmiar ograniczeniami lub potrzebną pomocą (tabuli krajowej w Pradze, Lwowie) i przyjąć do stanu, dopokąd się o przyszłej objętości tabuli krajowych i publicznych ksiąg sądów kolegialnych nie zadecyduje i przy urzędach depozytowych potrzebnego uproszczenia dotychczasowej instrukcji urzędu depozytowego, za przyzwoleniem ministerstwa finansów nie zaprowadzi.

To samo rozumie się względem tych krajów, w których istnieją księgi hipoteczne i notyfikujące.

§. 8. W miastach gdzie zachodzi potrzeba osobnych, niezawisłych sądów handlowych, będą takie sądy zaprowadzone. Które z nich będą postanowione jako sądy nadmorskie, oznaczają osobne

rozporządzenia. Stan urzędników będzie w podobny sposób uregulowany, jak stan znajdującego się tam trybunału. Urzędnicy tych sądów handlowych pobierają równą pensję i mają równą rangę z urzędnikami tego trybunału.

§. 9. Przy innych trybunałach będą wykonywane sprawy handlowe za wezwaniem asesorów ze stanu handlowego.

Jak dalece wyjątkowo w innych pojedynczych miejscach, dla istniejących stosunków, musi być obmyślony osobny urząd dla wykonywania sądownictwa handlowego, zastrzega się osobnym postanowieniom.

§. 10. Przy tych sądach, którym jest poruczone wykonywanie sądownictwa górniczego, za wezwaniem znajdujących się na górnictwie asesorów, należy, gdzie tego wymaga potrzeba, obmyśleć stosowne środki do prowadzenia księgi górniczej; na wszelki sposób należy odebrać przysięgę od urzędników, którym ma być poruczone prowadzenie księgi górniczej.

§. 11. Dla każdego okręgu naczelnego krajowego trybunału, będzie postanowiona pewna liczba auskultantów, dla wydoskonalenia przyszłych urzędników i dla pomocy tak przy naczelnym trybunałom krajowym, jako też przy innych sądach, częścią z adjutur, a częścią bez adjutur.

§. 12. Przy trybunałach należy dla czynności rachunkowych obmyśleć stosowne środki, a jeźliby osobnych urzędników do tego postanowić musiano, należy na to mieć wzgląd przy proponowaniu pojedynczych regulacji stanowych.

§. 13. Urzędników lekarskich i duchownych z stałymi płacami nie należy przydzielać, lecz pierwszych za instalacją, a drugich za honoraryum w miarę okazującej się potrzeby wezwać.

§. 14. Dla tych okręgów naczelnego trybunału, w których się okaże potrzeba jednego lub kilku katów, jeżeli postanowienie takiego indywiduum przez najwyższą instancję nie jest już pozwolone, należy o pozwolenie dla postanowienia go do należytej instancji prozyczyć podać.

§. 15. Dla postanowionych przy c. k. sądach sług kancelaryi i urzędu, równie jak dla dozorców aresztantów, jeżeli służbową odzieżą na koszt państwa nie są obdzieleni, pozwala się roczne pauszale odzieży, którego wymiar nie przechodzący 50 złr. należy oznaczyć w porozumieniu z ministeryum finansów; za to indywidua te są obowiązane nosić w służbie suknię urzędową według przepisanej wzoru.

§. 16. Urzędnicy i słudzy tej samej kategorii przy trybunałach tego samego naczelnego sądu krajowego, przy którym są postanowione systemizowane płace według równych stopni, stanowią stan konkretny i posuwają się według wieku służby na wyższe klasy płacy pojedynczej kategorii bez zmiany miejsca służby.

§. 17. Przy każdym naczelnym trybunałom krajowym będzie postanowiony dla czuwania nad znajdującymi się przy sądach w okręgu naczelnego trybunału urzędnikami prokuratorji państwa i dla załatwiania mających się mu poruczyć według regulaminu karnego procesu funkcyj, naczelnym prokurator państwa, zaś przy pojedynczych sądach krajowych będą postanowieni dla załatwienia służby prokuratorskiej prokuratorowie państwa, a tam, gdzie jest potrzeba, także substytucji.

Tak naczelnemu prokuratorowi państwa, jako też każdemu prokuratorowi będą dodani potrzebni do ich służby kanceliści i słudzy ze stanu sądu, przy którym on jest postanowiony.

§. 18. Naczelnym prokuratorom państwa mają charakter radców naczelnego krajowego trybunału, zostają w stanie i w liczbie radców naczelnego trybunału, i posuwają się wraz z nimi według wieku służby na wyższe stopnie płacy.

§. 19. Prokuratorowie państwa przy sądach krajowych i obwodowych mają rangę i płacę nadzorców sądów krajowych i obwodowych i równie z nimi posuwają się według lat służby na wyższe stopnie płacy.

Rozmaite wiadomości.

— Kto i kiedy złożył *Tydzień* z dni siedmiu, o tem trudno tak z pewnością powiedzieć. Musiało-to być wtedy, kiedy jeszcze człowiek twarzą ku Niebu patrzył i w niebo wierzył, a za wiarą szła konieczność wielbić i słuchać powagi księżycy — ojca gwiazdom i stróża ziemi — jak w siedmiobarwnej postaci statecznie straż siedmiodzienną obchodził.

Wiekami popod niebiosą toczył się od kwadry do kwadry, zawsze w jednostajnych odstępach po siedm dni. W pierwszych sześciu przybywał albo ubywał, a w siódmym jakoby zastanawiał i wypoczywał w podróży. Dzień siódmy stawał się więc wydatniejszym, więc i uroczystsze przybierał znaczenie, i nazwaliśmy go *Nie-dzieją*, ztąd, że na pozór nic się z księżycem nie dzieje, poczem następane dni pracy liczyliśmy poprostu pierwszy, drugi i tam dalej dzień po Niedziei — dzień po Niedziei.

Tak my; ale starożytni szli w tem za pewnem przekonaniem wiedzy i miana dniom tygodniowym wypożyczali z wiary w planetne bóstwa — Saturn, Jowisz, Mars, Słońce, Wenus, Merkury, księżyc — o których myślano, że każde z nich po jednej godzinie ko-

lejno przewodzi nad ziemią. A że dzień ma godzin dwadzieścia i cztery, więc każde z nich po trzykroć dziennie służbę odbywa, a troje z nich jeszcze i po czwarty raz występuje. Więc jeżeli pierwszy dzień rozpocznie Saturn, tedy przypadnie na początek dnia następującego kolej na Słońce, na początek trzeciego dnia przyjdzie kolej na księżyc, czwartego na Marsa, piątego na Merkura, szóstego na Jowisza, a siódmego na Wenus. Te imiona przyjeliśmy z łaciną, odłącznie jednak dzień Niedzieli, który w pamięć odkupienia Pańskiego, kościół „Dominiką“ nazywa.

Ale każda „Dominica“ ma w kościele katolickim jeszcze dodatne imię lub bliższe oznaczenie wzięte albo od świąt, ku którym się zbliża, albo od psalmów używanych w te dni.

Kościelny rok zaczyna się czterotygodniowym adwentem przed Bożem Narodzeniem, potem idzie Niedziela przed i po Nowym Roku, czyli święta Imienia Pańskiego, a po niem Niedziel mniej więcej według tego, kiedy Wielkanoc nadchodzi, i tu zaczynają się: „Septuagesima“ czyli niedziela siedmdziesiątego dnia przed Wielkanocą; „Sexagesima“ czyli niedziela sześćdziesiątego dnia p. W. i

— 29. stycznia. 8³/₄ god. wieczór. Cesarzowa odbyła wjazd do Tuileryów. Masy ludu przyjmowały ją z okrzykami radości i uniesienia. Lord Cowley i wielu innych ambasadorów zebrał się w Tuileryach.

— 30. stycznia. W południe JJ. MM. Cesarz i Cesarzowa udają się do katedry. Cały korpus dyplomatyczny jest tam zgromadzony. Nieprzejrane tłumy ludu zebrały się przy kościele. Powszechnie oznaki uniesienia i radości; porządek nigdzie nienaruszony.

(Lit. koresp. austr.)

Montenegro.

(Najnowsze wiadomości z Czernogóry.)

Według najnowszych wiadomości nadeszłych pocztą z Czernogóry stanął dnia 16. stycznia około dziesiątej godziny z rana oddział tureckiej kawalerii złożony z 200 ludzi przed miastem Grahowo, w którym Wojewoda już poprzednio kazał spalić przyległe domy; piechota turecka postępowała z wolna naprzód równiną. Wojewoda znajduje się z czterdziestoma wiernymi towarzyszami w swoim domu i postanowił bronić się do ostatniego; tymczasem zatrudnia garstkę Czernogórców pod Uniedo licząca około sto ludzi ciągłymi utarczkami turecką kawalerję. Reis Isman Basza wydał do Grahowan proklamacyę, w której ich powtórnie wzywa do poddania się i ostrzega przed skutkami dłuższego oporu.

Czernogórcy z nacji Czerninska dali sobie dnia 15. b. m. słowo albo zginąć razem albo wypędzić nieprzyjaciela za granicę, potem natarli na wojska tureckie, niezdolali jednak wyparować Turków z korzystnej pozycyi na wzgórzach Caraglie. (L. k. a.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 30. stycznia 4. god. popołudniu. Akt kościelny ukończony, Jej Mość Cesarzowa powróciła do Tuileryów i udała się zmatką do St. Cloud, powitana wszędzie okrzykami ludu. Na wieczór przygotowują świetną illuminacyę. (Abbl. W. Z.)

Konstantynopol, 22. stycznia. Abd-el-Kader odjechał d. 16. b. m. do Brusy, gdzie zamiast dotychczasowego ces. francuskiego wicekonszulu założono konsulat. Kursa wekslowe na miejsca zagraniczne ciągle się podnoszą; Londyn notują 119¹/₂, Marsylie 192, Wiedeń 452, Tryest 448. Sądzą tu nie bez powodu, że spekulanci giełdowi chcą pokrzyżować mające się rozpocząć operacye komisji dla uregulowania banku. — W tureckim stowarzyszeniu dla żeglugi parowej mają być zaprowadzone ważne reformy. — Dawny wielki wezyr i minister spraw zewnętrznych Ali Basza mianowany w miejsce Hadschi Kamila Baszy gubernatorem Smyrny. (L. k. a.)

Wiadomości handlowe.

(Targ na bydło we Lwowie.)

Lwów, 31. stycznia. Spęd bydła rzeźnego na dzisiejszym targu liczył 330 wołów, których w 15 stadach po 14 do 38 sztuk, a mianowicie z Żółkwi, Rozdołu, Dawidowa, Dusanowa, Brzeżan, Stanisławczyka, Kamionki i Kristiampola na targowicę przypędzono. Z tej liczby sprzedano, jak nam donoszą, na targu tylko 136 sztuk na potrzebę miasta; — ceny stały w stosunku do gatunku bydła, płacono bowiem za sztukę, mogącą ważyć 13 kamieni mięsa i 1 kamień łożu 132r.30k., sztuka zaś, którą szacowano na 15 kamieni mięsa i 1³/₄ kam. łożu, kosztowała 162r.32k. w. w.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. lutego.

Hr. Badeni Władysław, z Suchorowa. — Hr. Zabielski Ludwik, z Stryja — Baron Blochhausen Jerzy, z Krakowa.

Dnia 2. lutego.

Hr. Lanckoroński Wiktor, z Tarnowa. — Hr. Kalinowski Władysław, ze Zboiska. — PP. Malinowski Stanisław, z Horozanki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. lutego.

Hr. Dzieduszycki Władysław, do Złoczowa. — PP. Bochyński Karol, c. k. radca gub. i starosta, do Stryja. — Jazwiński Aleksander, do Brodów.

Dnia 2. lutego.

PP. Abancourt Ksawery, do Beizca. — Blochhausen Jerzy, do Żółkwi.

Kurs lwowski.

Dnia 1—2. lutego.

	gotówka		towarem	
	zlr.	kr.	zlr.	kr.
Dukat holenderski	5	6	5	11
Dukat cesarski	5	12	5	17
Półimperyal zł. rosyjski	9	3	9	6
Rubel srebrny rosyjski	1	45	1	46
Talar pruski	1	36	1	38
Polski kurant i pięciozłotówka	1	17	1	19
Galicyskie listy zastawne za 100 zlr.	92	25	92	52

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 1. lutego 1853.

	zlr.	kr.
Kupiono prócz kuponów 100 po	92	15
Przedano " " 100 po	—	—
Dawano " " za 100	—	—
Żądano " " za 100	92	45

(Kurs wekslowy wiedeński z 1. lutego.)

Amsterdam 1. 2. m. — Augsburg 110³/₈ l. uso. Frankfurt 110 l. 2. m. Genua — p. 2. m. Hamburg 164 l. 2. m. Liworna — p. 2. m. Londyn 10.53. l. 3. m. Medyolan 110. Marsylia 129⁵/₈ l. Paryż 129⁷/₈ l. Bukareszt — Konstantynopol — Agio duk. ces. — Pożyczka z r. 1851 5¹/₂ lit. A. — lit. B. — Pożyczka z roku 1852 — Lomb. 94⁷/₁₆.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiedeńskiej d. 31. stycznia o pół do 2. popołudniu.)

Ces. dukatów stoplowanych agio 15³/₄. Ces. dukatów obrączkowych agio 15¹/₄. Ros. imperyaly 8.58. Srebra agio 9⁵/₈ gotówka.

(Kurs giełdy berlińskiej z 29. stycznia.)

Dobrowolna pożyczka 5⁰/₁₀ 101¹/₂ p. 4¹/₂ 0⁰/₁₀ z r. 1850 103. 4¹/₂ 0⁰/₁₀ z r. 1852 102¹/₂. Obligacye długi państwa 93³/₄. Akcy bank. 109¹/₄ l. Pol. listy zastawne —; nowe 98; Pol. 500 l. 91⁵/₈; 300 l. — Frydrychsdyry 13¹/₁₂. Inne złoto za 5 tal. 10³/₄. Austr. banknoty. 93¹/₆.

(Kurs giełdy frankfurtskiej z 29. stycznia.)

Metal. austr. 5⁰/₁₀ 85¹/₂; 4¹/₂ 76¹/₂. Akcy bank. 1509. Sardyńskie —. Hiszpańskie 42. Wiedeńskie 10 l. Losy z r. 1834 —. 1839 r. —.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. i 2. lutego.

Pora	Barometr w mierze wiedeńskiej, sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Sredni stan temperatury do g. 6 zr.	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zran.	28 3 12	— 4 ⁰	— 2,3 ⁰	połud.-wsch. ₁	pochm.
2 god. pop.	28 3 58	— 2,3 ⁰	— 5,8 ⁰	połud.-wsch. ₁	"
10 god. wie.	28 4 68	— 5,2 ⁰		cicho	pogoda
6 god. zran.	28 4 61	— 5 ⁰	— 3 ⁰	połud.-wschod. ₁	pochm.
2 god. pop.	28 4 20	— 3 ⁰	— 5 ⁰	połud.-wschod. ₂	pogoda
10 god. wie.	28 3 85	— 3,5 ⁰		"	pochmurno

TEATR.

Dziś: opera niemiecka: „Der Freischütz.“

Jutro: Przedst. polskie: „Powiastki królowej Navarry.“

W krótkim czasie na dochód p. *Witalisa Smochowskiego* przedstawiony będzie historyczno-dramatyczny obraz w 5 aktach przez *Ernesta Raupach* napisany, a przez *Szczęsnego Starzewskiego* dla tutejszej sceny przełożony, p. n.: „**Ostatnie chwile Kromwela.**“

KRONIKA.

Zehodzą zapusty — zehodzą pamiętne łaskami darów, pamiętne wsparciem sieróctwa i różnych zakładów; jednej im tylko jeszcze szlachetność obywatelska przyczynić pragnie ozdoby w tem, ażeby w wspomnieniu pozostawały świadectwem miłosierdzia i opieki, z jaką publiczność czuwa nad wszystkimi zakładami swoimi. I w tej myśli zapowiedzianym został *Bal w tę sobotę na dochód Zakładu Ślepych*, których opatrzna łaska pierwszych założycieli Instytutu publicznej powierzyła pieczy. Dwa lata dopiero jak Zakład powstał, a już za staraniem naczelných opatrzycieli dwakroć składał publiczne dowody, ile w nim kalectwo znalazło otuchy, a bardziej z jaką wdzięcznością wywiązuje się z łask publiczności. Odmówiła wprawdzie ślepy opatrzność wzroku, ale zato ujęła im także i sposobność dopatrywania przywar i ułomności w ludziach, których oko nasze widzące śledząc zakrwawia nam serce, umysł zasępia. Dla tego ślepego bez oka zawsze pogoda w sercu, swoboda w duszy,

byle mu tylko był sposób podany, jak ma użyć innych władz swoich i wprawił się w pewne tryby społeczne. Szlachetna publiczność popierając taką szkołę, roznieca w duszy jego wesele szczęścia, i wpaja mu przekonanie, że świat ten, co go otacza, jest samą dobrocią, prostotą szczerą, a w tej myśli jest już połowa ulgi cierpieniu. — Cierpieniu prawda; lecz co zład dla nas? — Co? a stwarzać dzieło, a oswobadzać z kalectwa, a wznosić serce i umysł, a niszczyć nędzę, zamknąć podłęczą zębę, a szlachetności swojej stawiać pomnik chwały, i do tego stawiać skromnym datkiem, jednym otwarciem dłoni, poświęceniem małej godzinki na wezwaną zabawę — to niczem? Co? Kto z nas z sercem, przyzna, że i w tej acz dobrej, pięknej i szlachetnej sprawie, sam więcej bierze niż daje. Chciejmy się tylko przypatrzeć. Lecz kiedy już świat na tem, by za dobrem szło lepsze, więc zapraszamy śmiało na *Bal w sobotę.*